Werkgroep Hagal
Vormingstekst Wende IV, Midwinter 2008

Jeugd moet stormen!

Er wordt wel eens geuit dat de jeugd van tegenwoordig onhandelbaar is. "In onzen tijd …" was het beter, horen we ouderen vaak aanhalen! Pas nadat men een eigen levensrijke leeftijd bereikt heeft kan men pas een oordeel vellen over de eigen desbetreffende jeugd. Zienswijzen veranderen immers doorgaans de levensloop. Iedere nieuwe generatie leeft in een ander tijdperk en is als dusdanig gevoelig aan de tijd en ruimte waarin hij zich beweegt. De waarden en normen waar wij het als Heidense werkgroep zo graag over hebben, schijnen te veranderen. Niets is echter minder waar. De waarden zijn niet veranderd. Veel eerder zijn de zichtbare uitingen en toepasselijkheden van de steeds vernieuwende jeugd veranderd.

Studenten eisen de vernederlandsing van de universiteit in Leuven (1966).

Hoe gevoelig de jeugd wel is, komt duidelijk naar boven in de 'westerse' maatschappij waarin we leven. Alles draait enerzijds om sensatie, anderzijds op consumentisme. Beiden gaan hand in hand. In Rome gebruikte men de techniek van de 'brood en spelen' om het volk monddood te maken door hen van sensatie en voedsel te voorzien, waarbij vooral dat laatste een voor het volk belangrijk gegeven was. Men kon op die manier echter ook een hoop andere problemen verdoezelen. Ook de nieuwerwetse vorm van (valse) vrijheid 'koopkracht' valt onder de sussende, verdovende maatregelen die een heersende macht hanteert om het volk rustig te houden. Men geeft het volk 'koopkracht' waardoor het een behaaglijk gevoel krijgt macht te hebben zekere (vooral onnodige) zaken te (kunnen) bezitten, terwijl de werkelijke noden van het volk elders te zoeken zijn (zoals veiligheid, genegenheid, eenvoud, innerlijke rust, …).

We willen hier niet dieper ingaan op de maatschappelijke problemen maar beperken ons tot het bespreken van de taak van de jeugd. Deze taak bestond vroeger en zal ook in de toekomst blijven bestaan. De taak van de jeugd bestaat er in om te rebelleren. Zoals steeds zijn er leiders en volgelingen. Doch beiden hebben elkander nodig. Samen moeten ze stormen. Vroeger om de kracht van de stam te vernieuwen, op heden om de (voorbijgestreefde) gevestigde macht in vraag te stellen en indien nodig tot een daadwerkelijke verandering (lees: revolte) over te gaan. De 'oude' macht

verkreeg ook maar haar dwingende invloed door een geleidelijk aan gegroeid gevoel en drang voor omwenteling ingezet door een toenmalige jeugd. Aangezien tijden en maatschappijen vaak (steeds?) aan hervorming toe zijn, dient de jeugd (al dan niet verenigd in jongeren- en studentenbewegingen) het voortouw te nemen in het aankaarten en bewerkstelligen van nodige veranderingen. Dat is het nut van de jeugd.

'Stormende jeugd' tijdens mei '68.

Stel u eens voor dat de jeugd zou stilvallen, ideologisch lusteloos zou worden. De oude generatie wordt door ouderdom uitgedund en er komt geen nieuw *storm-en-drang-geweld* verzinnebeeld door een aanstormende jeugd. Oude machten zouden blijven, zouden zonder enige vorm van kritiek verder leven, zonder bruisende gedachten en verlangen op een betere toekomst. Het geheel zou onveranderd blijven, niet aangepast aan de tijd. Daarom betekent de jeugd vooruitgang. Daarom vormt de jeugd vooruitgang. Zelfs al neemt deze jeugd foute beslissingen, er zal steeds een nieuwe generatie opstaan om deze fouten ongedaan te maken. Uit de fouten van het verleden leert men immers. Daarom moet immer de jeugd blijven stormen!

Bobby Sands, leider van de IRA-gevangen stierf de hongerdood (1981) tijdens zijn verzet.

W. Pyck

